

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/233/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217217385
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217217385.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: I. J. T., narodená X. I. XXXX, trvalý pobyt: P. ulica XXX/XX, Z., o 829,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 15. mája 2019 č. k. 16Csp/269/2017-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v časti náhrady trov konania ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 559,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. januára 2015 do zaplatenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 36 %. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 4 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov do 28.10.2013), § 297 písm. b/ CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o pôžičke medzi právnu predchodkyňou žalobkyne (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou dňa 28. októbra 2013, pričom ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) mala predstavovať 32 %. Predmetná zmluva spĺňala definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ, v ktorej však bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pri vyššie uvedenej sume úveru, výške a počte splátok RPMN predstavuje 33,25 % (prepočet podľa www.fininfo.sk). Dôsledkom absencie tejto obligatornej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže bol poskytnutý vo výške 800,- eur a žalovaná zaplatila 240,12 eur, rozdiel predstavujúci výšku dlhu 559,88 eur je povinná žalovaná zaplatiť žalobkyni spolu so zákonným úrokom z omeškania. V zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pričom pomer úspechu a neúspechu strán predstavoval vznik nároku žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 36 %. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti vo veci samej podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnym záverom o bezúročnosti úveru. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V zmluve je RPMN vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ. Na účely výpočtu RPMN v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa

spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavujú len zmluvne dojednaný úrok. Výška úroku, ako aj výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru, teda všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené a v jej základných náležitostiach a na základe nich bola stanovená výška RPMN. Pre potvrdenie správnosti výpočtu žalobkyňa predložila výpočet RPMN. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie pritom nebolo možné zistiť, ako dospel k nesprávnosti výpočtu RPMN, keďže v odôvodnení napadnutého rozsudku len stroho odkazuje na www.fininfo.sk. Nie je tak zrejmé, ktoré veličiny boli súdom prvej inštancie dosadené do vzorca pre výpočet RPMN a ktoré matematické operácie boli ním použité pri kontrolnom výpočte výšky RPMN. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere neurčité a nepreskúmateľné. Nezodpovedá požiadavkám riadneho presvedčivého súdneho rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. RPMN je v zmluve uvedená správna, a preto nebol daný zákonný dôvod pre určenie bezúročnosti úveru.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

5. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie označil obligatórnu obsahovú náležitosť v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere za nesprávnu, s poukazom na správnu výšku RPMN 33,25 %, v dôsledku čoho kvalifikoval predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov.

7. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neozrejmil a neuviedol, akým spôsobom postupoval pri výpočte hodnoty, ktorú označil za správny údaj o hodnote RPMN (33,25 %), odvolacia námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia bola dôvodná (nebolo zrejmé či a podľa akého zákonného vzorca pre výpočet RPMN súd prvej inštancie postupoval a aké konkrétne matematické operácie či veličiny pri výpočte použil). V dôsledku uvedeného nemohol obstať ani jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

8. O nepreskúmateľný rozsudok ide i vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má obsahovať, aké zistenia z konkrétnych dôkazov boli vyvedené a aký majú význam z hľadiska hmotného práva. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

9. Zákon (§ 220 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

10. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (porov. napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s

ohľadom na okolnosti každého prípadu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016.

11. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu.

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie však nezodpovedá uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentačný základ, ozrejmuje spôsob výpočtu RPMN, označený za správnu hodnotu obsahovej obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu, že v dôsledku nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, keďže nesprávnym procesným postupom jej bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní odôvodniť nesprávny údaj a teda absenciu obsahovej obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, hodnotu RPMN tak, aby bolo zrejmé, na základe akého zákonného ustanovenia postupoval pri výpočte RPMN (§ 19 ods. 1, príloha č. 2 ZoSÚ), vrátane označenia jednotlivých veličín a matematických operácií, vedúcich súd prvej inštancie k výsledku správnej hodnoty RPMN.

15. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

16. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

17. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania, vrátane žalobkyne.

18. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.